

Oğlan ve Kır Kırlangıçları

Çınar BİBER

Ođlan ve Kır Kırlanıçları

Çınar BİBER

Her ilkbahar, bahçedeki çamur yumuşayıp hava yağmur koktuğunda, kır kırlangıçları geri dönerdi. Sam adında bir oğlan, verandanın basamaklarında onları beklerdi; küçük ve sıska, dağınık siyah saçlı ve ön dişi kırıktı. Hardal sarısı ceketini sıkıca üstüne çekip gökyüzünü izlerdi. İlkbahar onun en sevdiği bulmacaydı ve kırlangıçlar ilk parçaydı.

Sam her yere giderken küçük yeşil bir bez çantası taşırdı. İçinde iki defter ve bir sivri kurşun kalem vardı. Bir defter hava durumu içindi, biri de kırlangıçlar için. Her yıl aynı özenli şeyleri yazardı: kuşların geldiği gün, nereye uçtukları ve yuvalarını nereye yaptıkları. Koyu kahverengi gözlerinden hiçbir şey kaçmazdı, bir tüy bile.

Kır kırlangıçlarının üstü parlak elik mavisi, boğazları pas turuncusu ve uzun atal kuyrukları vardı. imenlerin zerinde alaktan szlr, sinekleri kapar ve kk paslı menteşeler gibi cıvıldarlardı. Sam ne kadar hızlı utuklarını severdi. Gkyzne dikilmiş kk oklar gibi grnrlerd; hep acele ederler, hep eve dnerlerdi.

Parlak bir sabah Sam, ahır kapısının üstünde tanıdık bir cıvıltı duydu. İşte oradaydılar, iki kırlangıç, bu kadar uzağa uçmaktan yorgun. Eski bir kovanın üstünde hiç kıpırdamadan oturup izledi. Kuşlar telin üstünde dinlendi, sonra saçakların altına doğru kanat çırdı. Sam defterini açtı ve tarihi düzgün, özenli harflerle yazdı.

Bütün hafta kırlangıçlar çalıştı. Gagaları dolusu çamur taşıyıp saçakların altına bastırarak küçük, fincan biçiminde bir yuva yaptılar. Sam yuvanın resmini çizdi ve yazdı: Bir numaralı yuva, ahır kapısının üstünde. Her sabah okula gitmeden önce kontrol ederdi; kalemi hazır, kırmızı lastik çizimleri bahçeden çamurluydu.

Dedesi de izlemeye çıktı; uzun boylu ve iki büklüm, solmuş zeytin yeşili hırkasıyla. Yuvarlak gözlükleri boynundaki bir ipe asılıydı. "Sen de tıpkı benim gibi bir şeyler yazıyorsun," dedi gülümseyerek. Sam şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Sen de kırlangıçları mı izlerdin, dede?" diye sordu. Dedesinin başını salladı. "İçeri gel. Sana göstereceğim bir şey var."

Mutfakta dedesi ahşap bir çekmeceyi açtı ve köşeleri yumuşamış, eskimiş defterler çıkardı. Sayfaları sararmıştı ve el yazısı küçük ve özenliydi, tıpkı Sam'inki gibi. "Bunları senin yaşındayken tutardım," dedi dedesi. "Aynı ahır, aynı kırlangıçlar, belki aynı oğlan." Sam birini bir hazine gibi usulca tuttu.

Sam eski defterleri masaya, kendi defterlerinin yanına yaydı. İlkbahar kayıtlarını bulup yavaşça okudu. Dedesinin de aynı türden şeyler yazdığını gördü: geliş tarihleri, yuva yerleri ve hatta hava durumu. Sam'in kalbi hızlı çarptı. Bu bir gizem kitabından daha iyiydi, çünkü bu gizem gerçektir ve kendisi çözebilirdi.

Sam defterine bir liste yaptı. Onun kırlangıçları bu yıl yirminci Mart'ta gelmişti. Dedesinin defteri, yıllar önce ikinci Nisan diyordu. "Artık daha erken geliyorlar," diye fısıldadı Sam. Başka bir yılı, bir başkasını daha kontrol etti. Her ilkbahar kuşlar biraz daha erken geliyor gibiydi, sanki eve dönmek için acele ediyorlardı.

Sonra Sam yuvalara baktı. Bu yıl kırlangıçlar sadece ahırın değil, verandanın altına da yuva yapmıştı. Dedesinin notları kuşların her zaman ahır kapısını seçtiğini söylüyordu. Sam her yuvanın haritasını çizdi ve yazdı: Yuva yerleri değişti. Kalemmini sayfaya tıklattı. Doğa büyük bir bulmaca gibiydi ve her ilkbahar yeni bir parça ekliyordu.

Sam bahçede dedesini bulmaya koştu. "Bak," dedi, iki defteri de açarak. "Senin kırlangıçların daha geç gelmiş ve farklı yerlere yuva yapmış." Dedesinin yuvarlak gözlüklerini takıp sayfaların üzerine eğildi. "Şey," dedi usulca, "dünya değişiyor ve bunu fark eden sensin. Benim defterim durdu, ama seninki hâlâ devam ediyor."

Dedesi gülümsedi ve gri gözlerinin çevresindeki derin çizgiler kırıştı. "Ben çocukken kırlangıçların her yıl aynı şeyi yaptığını sanırdım," dedi. "Ama sen defterlerimizi karşılaştırdın ve gerçeği buldun. Doğa her zaman değişir. Bu üzücü bir şey değil. İzlemesi harika bir şey." Sam başını salladı, gururlu ve sıcacık hissederek.

Sam iki defteri de yeřil antasında gvende tutmaya karar verdi. Her sabah grdę bir yeni řeyi yazdı: bir kuř, bir bcek, bir tomurcuk ya da bir bulut. Kırlangıların ahırın zerinde szlřn izdi ve yazdı: Hl buradalar, hl uuyorlar. Bulmaca her gn byyordu ve Sam onun her parasını seviyordu.

Son yavrular yuvanın kenarından bakınca Sam onların minik kanatlarını çırpışını izledi. Yakında güneye uçacaklardı ve o bütün kış ilkbaharı bekleyecekti. Yazdı: Gelecek yıl hazır olacağım. Dedesinin yanında eski deri terlikleriyle durdu ve birlikte gökyüzünü izlediler, sessiz ve mutlu.

Sam küçük bir kurşun kalemin büyük değişiklikleri yakalayabileceğini öğrendi. İzleyen, yazan ve karşılaştıran bir oğlan, başkalarının kaçırdığı şeyleri görebilir. İlkbahar hep gelecek ve kır kırlangıçları hep dönecekti, ama asla tam olarak aynı şekilde değil. En güzel yanı buydu. Doğa büyümeye devam eden bir bulmacaydı ve Sam onun bir parçası olmaktan mutluydu.

O gece Sam kalemini çantasına koydu ve çantayı kapının yanına bıraktı. Dışarıda kırlangıçlar çamur fincan yuvalarında uyuyordu, kuyrukları içeri kıvrılmış ve gözleri kapalı. Sam karanlıkta gülümsedi. O bir izleyici ve bir yazardı; büyük, değişen dünyanın küçük bir parçasıydı ve yarın görecektik daha çok şey olacaktı.